निर्द्दग्धं परदेहे हि परदेहं चलाचलं। विनश्यन्तं विनाशान्ते नावि नावमिवाहितं।
सङ्गत्या जठरे न्यस्तं रेतोविन्दुमचेतनं। केन यत्नेन जीवन्तं गर्भे त्वमिह पश्यसि।
अन्नपानानि जीर्य्यन्ते यत्र भक्ष्याश्च भक्षिताः। तस्मिन्नेवोदरे गर्भः किं नान्नमिव जीर्य्यते। १२५३५
गर्भे मूत्रपुरीषाणां स्वभावनियता गतिः। धारणे वा विसर्गे वा न कर्त्ता विद्यते वशः।
स्रवन्ति ह्युदराद्गर्भा जायमानास्तथा परे। आगमेन तथान्येषां विनाश उपपद्यते।
एतस्माद्योनिसम्बन्धाद्यो बीजं परिमुच्यते। प्रजाश्च लभते काश्चित् पुनर्द्वन्द्वेषु सज्जति।
स तस्य सहजातस्य सप्तमीं नवमीं दशां। प्राप्नुवन्ति ततः पञ्च न भवन्ति गतायुषः।
नाभ्युत्थाने मनुष्याणां योगाः स्युर्न च संशयः। व्याधिभिश्च विमथ्यन्ते व्याधैः क्षुद्रमृगा इव। १२५४०
व्याधिभिर्मथ्यमानानां त्यजतां विपुलं धनं। वेदनां नापकर्षन्ति यतमानाश्चिकित्सकाः।
ते चापि निपुणा वैद्याः कुशलाः सम्भृतौषधाः। व्याधिभिः परिक्लिश्यन्ते मृगा व्याधैरिवार्द्दिताः।
ते पिबन्तः कषायांश्च सर्पींषि विविधानि च। दृश्यन्ते जरया भग्ना नगा नागैरिवोत्तमैः।
क्व वा भुवि चिकित्सन्ते रोगार्त्तान् मृगपक्षिणः। श्वापदानि दरिद्रांश्च प्रायो नार्त्ता भवन्ति ते।
घोरानपि दुराधर्षान्नृपतीनुग्रतेजसः। आक्रम्याददते रोगाः पशून् पशुगणा इव। १२५४५
इति लोकमनाक्रन्दं मोहशोकपरिप्लुतं। स्रोतसा महता छिन्नं ह्रियमाणं बलीयसा।
न धनेन न राज्येन नोग्रेण तपसा तथा। स्वभावमतिवर्त्तन्ते योनियुक्ताः शरीरिणः।
न म्रियेरन्न जीर्य्येरन् सर्व्वे स्युः सर्व्वकामिनः। नाप्रियं प्रतिपश्येयुरुत्थानस्य फले सति।
उपर्य्युपरि लोकस्य सर्व्वो गन्तुं समीहते। यतते च यथाशक्ति न च तत् वर्त्तते तथा।
ऐश्वर्य्यमदमत्ताश्च मत्तान्मद्यमदेन च। अप्रमत्ताऽशठा शूरा विक्रान्ताः पर्य्युपासते। १२५५०
क्लेशाः परिनिवर्त्तन्ते केषाञ्चिदसमीक्षिताः। स्वं स्वञ्च पुनरन्येषां न किञ्चिदधिगम्यत।
महच्च फलवैषम्यं दृश्यते कर्म्मसङ्गिषु। वहन्ति शिबिकामन्ये यान्त्यन्ये शिबिकागताः।
सर्व्वेषामृद्धिकामानामन्ये रथपुरःसराः। मनुष्याश्च गतस्त्रीकाः शतशो विविधाः स्त्रियः।
द्वन्द्वारामेषु भूतेषु गच्छन्त्येकैकशो नराः। इदमन्यत् पदं पश्य नात्र मोहं करिष्यसि।
त्यज धर्म्ममधर्म्मञ्च उभे सत्यानृते त्यज। उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तं त्यज। १२५५५
एतत्ते परमं गुह्यमाख्यातमृषिसत्तम। येन देवाः परित्यज्य मर्त्यलोकं दिवं गताः।
नारदस्य वचः श्रुत्वा शुकः परमबुद्धिमान्। सञ्चिन्त्य मनसा धीरो निश्चयं नाध्यगच्छत।
पुत्रदारैर्म्महान् क्लेशो विद्यान्वाये महान् श्रमः। किन्नु स्यात् शाश्वतं स्थानमल्पक्लेशं महोदयं।
ततो मुहूर्त्तं सञ्चिन्त्य निश्चिताङ्गतिमात्मनः। परावरज्ञो धर्म्मस्य परां नैःश्रेयसीं गतिं।
कथन्त्वहमसंक्लिष्टो गच्छेयं गतिमुत्तमां। नावर्त्तेयं यथा भूयो योनिसङ्करसागरे। १२५६०
परं भावं हि काङ्क्षामि यत्र नावर्त्तते पुनः। सर्व्वसङ्गान् परित्यज्य निश्चितो मनसा गतिं।
तत्र यास्यामि यत्रात्मा शमं मेऽधिगमिष्यति। अक्षयस्याव्ययस्यैव यत्र स्थास्यामि शाश्वतः।